

това, че подъ влияние на оплакванията на бащи и майки (които отъ тѣхна гледна точка сж съвършено прави), че момичетата учили въ училището всѣкакви непотрѣбни за живота работи, а не научвали нищо за своето бъдаще призвание като майки и съпруги, — министерството е благоразсѣдило да изхвърли или да намали тъкмо ония прѣдмети, безъ които губи всѣка смисълъ цѣлата му реформа. Отъ гледна точка на бащите и на майките то заслужва всѣка похвала, тъй като тия прѣдмети сж за кухнята и за дѣтската стая не само ненуждни, но може би и „врѣдни“. Но министерството е забравило въ случая едно важно обстоятелство: — че да се подготви дѣвицата за добра майка и къщовница още не значи да се подготви и за добра учителка. Съвсѣмъ не. Учителката — както и учителятъ — трѣбва прѣди всичко да бѣде мислящъ индивидуумъ. А онзи учебенъ прѣдметъ, който има най-голѣмо значение за това, е математиката (и граматиката). За прѣката работа на основния учителъ може никога да не потрѣба ни алгебра, ни геометрия; но кой не знае, че при все това тѣ му сж нуждни повече отколкото кой да е другъ прѣдметъ! Защото, сръдното образование въобще и въ частностъ подготвянето за учителско звание ни най-малко не се състои въ това, да се прѣподаде на ученика онова, което ще бѣде потрѣбно на бъдащия учителъ за неговите уроци въ основното училище. Да бѣше тъй, нѣмаше да има нищо по-лесно — но и по-безцѣлно — отъ подгатвяне учители. Учителятъ може и да не притежава много отъ знанията, които ще има да прѣподава. Ако училището го е направило мислящъ индивидуумъ, за него не ще има нищо по-лесно отъ туй да си дотъкми празнините въ познанията. Но не бѣде